

Revoluția de la 1848

Am găsit documentul de mai jos în Arhivele Ministerului de Interne (secția 4 a a Arhivelor Naționale). Este vorba despre o satiră destul de acidă a unui contemporan al evenimentelor. Textul a fost scris în română, cu caractere chirilice. Scrisul este îngrijit, ieșit dintr-o pană de calitate. Documentul s-a păstrat în condiții precare și prezintă numeroase lacune. În continuare voi reda fragmentele lizibile.

Începutul revoluției

[...] și-ajunsă aici, stema noastră națională se puse pre urlat și-o ținu așa vreme de trei zile și tot atâtea nopți, de s-a nverzit garda națională ca drapelu. E 1848, domnilor, da, și Bălcescu-a prezidat aseară ritualul Lojii și iar a fost penibil și i-am zis - Bă[...] p[...] [...] e cărvunari la noi acilea, nu-i vezi p-ăștia, niște momâi cu toții și „puah” am scuiat pe cartea aia-n care românii-i supt Mihai Voevod Viteazu.

Previziuni

A șaptea-i călătorie la capătu nopții, plutind pe spuma zilelor, nu i-a dus nimic lu Scott, numa nevستی-si văduvia. La fel, la capătu zilelor ăstora, în acest 1848 însângerat, damele Bucuresciului va afla că nu se va găsi nimiric care să le consoleze, neciun Rasputin, da.

Declanșarea conflictului cu turcii

Anu-ăsta 1848 o să-l piarză-ntr-o zi și pe un scandinav înfometat, și-o să schingiuie mi-riade de copii care-o să fie siluiți să-nvețe că am fost drepti și am fost buni și cum am ars noi cărțile boiarilor și regulările de ordine dinlăuntru și mai ales ce mare victorie obținu-răm pe Dealu Spirii, când colo ce să vezi, noi eream o mână de oameni, ne duseserăm să

pertractăm cu capetele de turci din garnizoană și Gheorghe-al Stanii-a dat cu picioru-ntr-o piatră de i s-a descărcat pușca, care pușcă făcuse rivoluția francească de la 1791, aia de peste borne, și turcii-a crezutără că-i atacam, da cum dracu, că noi erem 50 și ei 2000, și-al naibii tot Gheorghe-al Stanii a sărit pe-un tun și s-a pornit să tragă vraisțe în curtea garnizoanii și ăilalți stătea și se uita ca vitele la el și rânjea ca proștii și cânta

Gheorghe nebunu

Trage cu tunu

Și împușca rațele

Și mănâncă mațele

și boii nu știa că dobitocu-ăla nu face alceva decât să declare răzbel Înaltei Porți, Imperiului Universului.

Pretextul

Rivoluția a izbucnit fără să ne dem seama, nu credeam ca momâile-astea o se se pună pe umblat brambura pe strade, da fata lu conu Grigore din Caffa, negustor grec și om cinstit, s-a plâns că băietul domnului i-a spart păpușa-n cap și conu Grigore s-a dus ca o fiară la bursă și-a aprins scânteia revoltei și cursu leului a rămas suspendat și curios era că-n clipele-alea o băcănie putea fi cotate mai bine ca o fabrică de mere, ș-așa a-nceput repoluția.

Calcul

N-am loat niciodată-n socoteală ipoteza unei hntervenții turcești, că hâncă de la hân-ceput am avut de grijă să punem în capu revoluției pre hînsuși Sultanu. Pre demonu comediei, numa la noi s-a mai văzut să faci revoluție condusă de Prințu Universului.

Revoluția din Moldova

Cu Moldova fu mai de pomină, ăștia-ncepură repoluția la prânzu cel mic ș-o termenară pe seară. A-nceput-o ca domnii, la otel, și era și agaua poliției la repoluția asta a lor, iar domnu Poet, marele bard al latinității de-a câștigat concursu ăla cu geanta latrină la care n-a mai participat decât un corsican nevropat a citit cu glasu lui vibrator că ei vrea sfânta păzire a organicelor regulări. Și seara s-a dus ca oamenii la chermeză și-a venit agaua și i-a arestat pe toți, na, domnilor, vreți repoluție?

Constatări

Comunismul însuși s-a manifestat în acest 1848, iar domnu Victor Hugo a constatat că are pana mai moale decât ar fi fost ispitit să creadă.

Revoluția în Europa

Tot în acest 1848 s-a întâmplat ca italienii-a devenit brusc schizofreni, nemții și-a proiectat fantasmale la Frankfurt, Viena s-a trezit peste noapte fără pavaj și Ungaria fără poet național și că Parisu s-a ridicat aproape la nivelul Bucuresciului. Și asta nu pență striga când „en bas Lamartine” când „vive Lamartine” și nici pență nu l-a făcut președinte pe Louis Blanc sau măcar pe Albert, ci pență l-a primit pe Napoleon cel mic, că deh, boboru uitase c-a fost la balamuc.

Întrebare

De ce istoria noastră seamănă cu aia alu Jacques Lebaudy? Măcar el își permitea, împăratu Saharii. Da nu contează, țara mea are șolduri bogate, dealuri alpine, pline cu lapți.

Revoluția în Transilvania

Cu Transilvania a fost altfel. Ce-i ciudat cu rivoluția asta ardelenească e că moții nu s-a sculat că Budapesta vrea să le-anexeze livezile, ci pen taxa pe țuică.

Încheiere

Mihai Voevod Viteazu era pitic, chel și impotent.

mijomir mecu